SODBA SODIŠČA (šesti senat)

z dne 3. decembra 2009 *

V zadevi C-475/08,

zaradi tožbe zaradi neizpolnitve obveznosti na podlagi člena 226 ES, vložene 5. novembra 2008,

Evropska komisija, ki jo zastopata M. Patakia in B. Schima, zastopnika, z naslovom za vročanje v Luxembourgu,

tožeča stranka,

proti

Kraljevini Belgiji, ki jo zastopa C. Pochet, zastopnica, skupaj z J. Scalaisom in O. Vanhulstom, odvetnikoma,

tožena stranka,

* Jezik postopka: francoščina.

SODIŠČE (šesti senat),

v sestavi J.-C. Bonichot, predsednik četrtega senata v funkciji predsednika šestega senata, C. Toader (poročevalka), sodnica, in P. Kūris, sodnik,

generalna pravobranilka: V. Trstenjak,
sodni tajnik: R. Grass,

na podlagi pisnega postopka,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalne pravobranilke, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

1 Komisija Evropskih skupnosti s tožbo predlaga Sodišču, naj ugotovi, da Kraljevina Belgija:

– s tem, da ni imenovala upravljavcev sistemov, kot zahteva člen 7 Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2003/55/ES z dne 26. junija 2003 o skupnih pravilih

notranjega trga z zemeljskim plinom in o razveljavitvi Direktive 98/30/ES (UL L 176, str. 57, v nadaljevanju: Direktiva);

– s tem, da ni določila zgolj reguliranega dostopa, ampak tudi pogodbeni dostop tretjih oseb do omrežja, kar je v nasprotju s členom 18 Direktive v povezavi z njenim členom 25(2), in

– s tem, da ni prenesla člena 22(3)(d) in (e) ter (4) Direktive,

ni izpolnila obveznosti iz Direktive.

2 Komisija je z dopisom, ki je bil vložen pri sodnem tajništvu Sodišča 31. marca 2009, umaknila drugi očitek, saj je Kraljevina Belgija v odgovoru na tožbo izjavila, da je razveljavila nacionalni predpis, ki je dovoljeval pogodbeni dostop tretjih oseb do prenosnega omrežja ter skladišč in obratov za utekočinjeni zemeljski plin (v nadaljevanju: UZP).

Pravni okvir

Direktiva

3 Člen 7 Direktive določa:

„Države članice imenujejo ali zahtevajo od podjetja plinskega gospodarstva, ki ima v lasti prenosno omrežje, skladišča ali obrate za UZP, da imenuje enega ali več upravljavcev sistema za čas, ki ga morajo določiti države članice glede na oceno učinkovitosti in gospodarskega ravnotežja. Države članice morajo zagotoviti, da upravljavci prenosnega omrežja, skladišč in obratov za UZP delujejo v skladu s členi 8 do 10.“

4 Člen 11 Direktive določa:

„Države članice same imenujejo ali zahtevajo od podjetij, ki imajo v lasti distribucijska omrežja ali so zanje odgovorna, da imenujejo enega ali več upravljavcev distribucijskega omrežja za čas, ki ga morajo določiti države članice glede na oceno učinkovitosti in gospodarsko ravnotežje, in zagotovijo, da upravljavci distribucijskega omrežja delujejo v skladu s členi 12 do 14.“

5 Člen 22 Direktive določa:

„1. Pomembna nova infrastruktura, na primer povezovalni plinovodi med državami članicami, obrati za LNG in skladiščni objekti, se lahko na prošnjo izvzamejo iz določb […] členov 18, 19, 20 [ki se nanašajo na dostop do omrežja, dostop do skladišč in dostop do pridobivalnih cevovodnih omrežij] in 25(2), (3) in (4) [ki se nanaša na regulativne organe] pod naslednjimi pogoji:

[…]

3. […]

[…]

(d) Sklep o izvzetju […] mora biti pravilno utemeljen in objavljen.

(e) V primeru povezovalnega plinovoda se sklep o izvzetju lahko sprejme šele po posvetovanju z drugimi državami članicami ali regulativnimi organi, ki jih to zadeva.

4. Pristojni organ Komisijo nemudoma seznani s sklepom o izvzetju in z vsemi ustreznimi informacijami, ki se nanj nanašajo. Te informacije se Komisiji lahko pošljejo v zbirni obliki, kar ji omogoča utemeljitev sprejetega sklepa.

[…]“

6 V skladu s členom 33 Direktive morajo države članice načeloma sprejeti predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 1. julija 2004.

Belgijski zakon, s katerim je Direktiva prenesena

7 Direktiva je bila v belgijsko pravo prenesena z zakonom z dne 1. junija 2005 o spremembi zakona z dne 12. aprila 1965 o prenosu plina in drugih proizvodov s cevovodi (*Moniteur belge* z dne 14. junija 2005, str. 27164).

8 Člen 8(4) zakona z dne 12. aprila 1965, kakor je bil spremenjen z zakonom z dne 1. junija 2005 (v nadaljevanju: zakon o plinu), določa:

„Po mnenju komisije za bančništvo, finance in zavarovanja glede meril iz odstavka 3, po mnenju komisije [za regulacijo energije in plina] glede drugih meril in po razpravi

v Svetu ministrov [zvezni minister, pristojen za energetiko,] najpozneje devet mesecev po objavi mnenja iz odstavka 2 na predlog enega ali več imetnikov dovoljenja za prenos zemeljskega plina imenuje:

1 upravljavca, ki skrbi za upravljanje prenosnega omrežja za zemeljski plin;

2 upravljavca skladišč zemeljskega plina in upravljavca sistema za UZP za obdobje 20 let z možnostjo ponovnega imenovanja.

[…]“

9 Člen 8/1(1) zakona o plinu določa:

„Ne glede na člen 8 se od dneva začetka veljavnosti tega člena podjetje za zemeljski plin, ki je bilo 1. julija 2004 v skladu s tem zakonom in uredbami za njegovo izvajanje imetnik enega ali več dovoljenj za prenos zemeljskega plina, vključno z dovoljenji, izdanimi v skladu z zakonom z dne 18. julija 1975 in uredbami za njegovo izvajanje, po potrebi z zakonom imenuje za:

1. upravljavca prenosnega omrežja za zemeljski plin;

2. upravljavca skladišč zemeljskega plina;

3. upravljavca sistema za UZP.

Vsako od teh treh imenovanj velja do dokončnega imenovanja zadevnega upravljavca v skladu s členom 8, ali dokler imenovanja ne zavrne [zvezni minister, pristojen za energetiko].“

10 Člen 8/2 zakona o plinu določa:

„Ti pogoji veljajo za vsakega od treh upravljavcev iz členov 8 in 8/1, bodisi gre za družbo, ki kotira na borzi, bodisi ne:

1. imeti morajo obliko delniške družbe s sedežem in centralno upravo v državi Evropskega gospodarskega prostora,

2. izpolnjevati morajo vse pogoje, določene z zakonom z dne 2. avgusta 2002 o spremembi zakonika o družbah in zakona z dne 2. marca 1989 o razkritju pomembnih lastniških deležev v družbah, ki kotirajo na borzi, in ureditvi ponudb za prevzem.“

11 Člen 15/5k zakona o plinu, kakor je bil spremenjen z zakonom z dne 27. decembra 2006 o različnih določbah (*Moniteur belge* z dne 28. decembra 2006, str. 75266), določa:

„1. Pomembne nove infrastrukture za zemeljski plin, na primer povezovalni plinovodi med sosednjimi državami, obrati za LNG in [skladišča], se lahko izvzamejo iz določb tega poglavja in iz določb tarifne metodologije, razen členov 15/7, 15/8 in 15/9. To izvzetje prizna kralj po mnenju komisije [za regulacijo energije in plina] […]

[…]

4. Komisijo [Evropskih skupnosti] se seznani z vsako prošnjo za izvzetje in vsemi ustreznimi informacijami, ki se nanjo nanašajo.“

Predhodni postopek

12 Komisija je 10. aprila 2006 na Kraljevino Belgijo naslovila pisni opomin, v katerem ji je očitala, da ni izpolnila obveznosti iz nekaterih določb Direktive.

13 Belgijski organi so Komisiji 13. junija 2006 poslali dopis, s katerim so jo seznanili s svojimi stališči.

14 Ker ta stališča Komisije niso prepričala, je Kraljevini Belgiji 15. decembra 2006 poslala obrazloženo mnenje, s katerim jo je pozvala, naj sprejme zahtevane ukrepe za prenehanje domnevne kršitve v roku dveh mesecev od prejema tega mnenja.

15 Belgijski organi so odgovorili z dopisom, ki je bil Komisiji poslan 27. februarja 2007.

16 Ker je Komisija menila, da je položaj ostal nezadovoljiv, je vložila to tožbo.

Tožba

Prvi očitek: neprenos člena 7 Direktive

Dopustnost

– Trditve strank

17 Kraljevina Belgija poudarja, da se je Komisija v tožbi sklicevala na neprenos člena 7 Direktive, medtem ko naj bi se v opominu opirala na člen 11 Direktive, in da se je v obrazloženem mnenju sklicevala na kršitev členov 7 in 11 Direktive. Komisija naj bi tako ustvarila zmedo glede očitkov, ki jih je v zvezi s tem naslovila na Kraljevino Belgijo.

18 Komisija najprej opozarja, da je bil zadevni očitek ne glede na navedene člene Direktive vedno omejen na neimenovanje različnih upravljavcev sistemov. Čeprav se je Komisija v obrazloženem mnenju sklicevala na člena 7 in 11 Direktive, naj člen 11 ne bi bil več naveden v tožbi, saj je Kraljevina Belgija v skladu s to določbo imenovala upravljavce distribucijskega omrežja. Kraljevina Belgija naj bi torej lahko razumela ta očitek in navedla svoje trditve.

19 Poleg tega Komisiji v skladu s sodno prakso Sodišča nič ne preprečuje, da ne bi mogla v obrazloženem mnenju podrobno prikazati očitkov, ki jih je splošneje navedla že v pisnem opominu, glede česar se Komisija sklicuje na sodbo z dne 28. marca 1985 v zadevi Komisija proti Italiji (274/83, Recueil, str. 1077, točke od 19 do 21).

– Presoja Sodišča

20 Najprej je treba spomniti, da je cilj pisnega opomina zlasti omejiti predmet spora, da lahko zadevna država članica pripravi obrambo, zaradi česar zanj ne veljajo enake zahteve po natančnosti kot za obrazloženo mnenje (glej zlasti zgoraj navedeno sodbo Komisija proti Italiji, točki 19 in 21).

21 Komisija je v obravnavanem primeru v pisnem opominu Kraljevini Belgiji očitala, da ni prenesla člena 11 Direktive, tako da je trdila, da ta država članica ni dokončno imenovala upravljavcev prenosnega in distribucijskega omrežja ter skladišč in obratov za UZP. Komisija je v obrazloženem mnenju svoje očitke oprla tudi na člen 7 Direktive. Nazadnje se je v tožbi znova sklicevala na člen 11, saj je menila, da je bil ta zdaj pravilno prenesen v belgijsko pravo, ker je Kraljevina Belgija imenovala upravljavce distribucijskega omrežja.

22 Prvi očitek, ki ga je Komisija izrazila v tej tožbi, je očitno lahko povezan s prvim očitkom tako v pisnem opominu kot v obrazloženem mnenju, ki se oba nanašata na dokončno imenovanje upravljavcev sistemov. Sprememba upoštevne določbe Direktive zato ni ogrozila pravic obrambe tožene države članice.

23 Očitek o kršitvi člena 7 Direktive je treba zato šteti za dopusten.

Utemeljenost

– Trditve strank

24 Komisija Kraljevini Belgiji očita, da ni dokončno imenovala različnih upravljavcev prenosnega omrežja za plin, skladišč plina in terminalov za UZP, kot določa v členu 7 Direktive.

25 Komisija opozarja, da člen 8(4) zakona o plinu določa dokončno imenovanje upravljavcev sistemov za obdobje 20 let z možnostjo ponovnega imenovanja. To obdobje naj bi se po belgijskem pravu štelo za primerno glede na oceno učinkovitosti in gospodarskega ravnotežja. Tako naj Kraljevina Belgija do imenovanja navedenih upravljavcev za tako obdobje ne bi v celoti izpolnjevala obveznosti iz člena 7 Direktive. Poleg tega naj izvajalcem z začasnim imenovanjem za nedoločen čas ne bi bilo mogoče zagotoviti varnosti, ki bi jim bila v skladu z Direktivo zagotovljena z imenovanjem za vnaprej določen čas.

26 Kraljevina Belgija odgovarja, da člen 7 Direktive državam članicam ne preprečuje, da upravljavcev sistemov ne bi imenovale nedokončno. Trdi, da po belgijskem pravu na podlagi členov 8/1 in 8/2 zakona o plinu nedokončno imenovani upravljavci sistemov opravljajo naloge upravljavcev sistemov v skladu z Direktivo. Pogoji in obveznosti prvih naj bi bili enaki pogojem in obveznostim dokončno imenovanih upravljavcev, edina razlika med položajema teh dveh kategorij upravljavcev naj bi bila v postopku imenovanja in trajanju pogodbe. Poleg tega naj bi bilo imenovanje začasnih upravljavcev sistemov enakovredno dokončnemu imenovanju, saj samo zadevna podjetja izpolnjujejo zahteve za dokončno imenovanje. V vsakem primeru naj bi potekal postopek za dokončna imenovanja.

– Presoja Sodišča

27 Člen 7 Direktive določa, da države članice imenujejo upravljavce prenosnih omrežij, skladišč in obratov za UZP „za čas, ki ga morajo določiti države članice glede na oceno učinkovitosti in gospodarskega ravnotežja“. V skladu s členom 33 Direktive je treba določbe za izvajanje tega člena sprejeti najpozneje do 1. julija 2004.

28 Čeprav zakon o plinu v členu 8 uvaja postopek za imenovanje navedenih upravljavcev za obdobje 20 let, v členu 8/1 določa začasno imenovanje – „do dokončnega imenovanja zadevnega upravljavca“ – podjetij, ki so pred začetkom veljavnosti sprememb, uvedenih z zakonom z dne 1. junija 2005, že imela dovoljenje. Tako podaljšuje dovoljenja teh upravljavcev do konca postopka imenovanja, uvedenega v skladu z zahtevami, ki so določene v Direktivi.

29 Kraljevina Belgija priznava, da še ni dokončno imenovala upravljavcev omrežja, toda pojasnjuje, da ta postopek poteka.

30 Glede tega je treba spomniti, da se mora obstoj neizpolnitve presojati glede na položaj države članice, v katerem se je znašla po poteku roka, določenega v obrazloženem mnenju (glej zlasti sodbo z dne 6. decembra 2007 v zadevi Komisija proti Nemčiji, C-456/05, ZOdl., str. I-10517, točka 15). Vendar če se tako imenovanje v tem roku ne opravi, je treba ugotoviti, da je očitek Komisije utemeljen.

31 Na podlagi okoliščin, na katere se sklicuje Kraljevina Belgija, prvič, da za začasno imenovane upravljavce veljajo enaki pogoji in obveznosti kot za dokončno imenovane, in drugič, da lahko samo začasno imenovani upravljavci izpolnjujejo zahteve za tako dokončno imenovanje, ni mogoče izključiti ugotovitve, da ta država članica ni izpolnila obveznosti iz člena 7 Direktive.

32 Začasno imenovanje teh upravljavcev namreč odlaga prenos člena 7 Direktive, ki vključuje – kot je priznala Kraljevina Belgija – imenovanje teh upravljavcev za obdobje 20 let.

33 Ugotoviti je torej treba, da Kraljevina Belgija s tem, da ni opravila dokončnega imenovanja upravljavcev prenosnih omrežij, skladišč in obratov za UZP, določenega v členu 7 Direktive, ni izpolnila obveznosti iz te določbe.

Tretji očitek: neprenos člena 22(3)(d) in (e) ter (4) Direktive

Trditve strank

34 Glede pomembnih novih plinskih infrastruktur Komisija trdi, da člen 15/5k zakona o plinu kralju omogoča, da določi izvzetja, kakršna so predvidena v členu 22(1) Direktive, toda brez izpolnjevanja vseh pogojev, ki so glede tega navedeni v členu 22(3)(d) in (e) ter (4) Direktive. V skladu z zadnjenavedenimi določbami morajo nacionalni predpisi med drugim izrecno nalagati objavo in seznanitev Komisije z vsemi sklepi o izvzetju ter v primeru povezovalnega plinovoda obveznost posvetovanja z drugimi državami članicami pred takim sklepom.

35 Glede tega Komisija trdi, da splošna načela, ki so razvidna iz nacionalne zakonodaje v zvezi z upravnimi akti in neposredno uporabo zgoraj navedenih določb Direktive s strani upravnih organov, ne zagotavljajo popolnega prenosa teh določb.

36 Kraljevina Belgija glede pravila objave sklepa o izvzetju trdi, da se tak sklep kot akt, ki ga sprejme kralj na podlagi členov 105 in 108 belgijske ustave, objavi v skladu s splošnimi načeli, ki veljajo za objavo aktov zveznega organa. V skladu s temi načeli se akt, ki zadeva veliko oseb, obvezno objavi v *Moniteur belge*. Zahteva po vključitvi take obveznosti v zakon o plinu naj bi torej bila v nasprotju tako z načelom subsidiarnosti kot z načelom sorazmernosti.

37 Kraljevina Belgija glede prenosa člena 22(3)(e) in (4) Direktive o posvetovanju z drugimi državami članicami v primeru povezovalnega plinovoda in seznanitvi Komisije s sklepom o izvzetju poudarja, da ob upoštevanju neposrednega učinka Direktive in

primernosti prava Skupnosti za belgijske organe po samem pravu veljajo podobne obveznosti, tako da jih ni treba prenesti v nacionalno pravo. Glede tega se sklicuje na sodno prakso Sodišča, v skladu s katero se lahko nezdružljivost nacionalne zakonodaje z določbami Skupnosti, tudi če se te uporabljajo neposredno, dokončno odpravi z zavezujočimi notranjimi določbami, če se nameravajo z Direktivo ustvariti pravice za posameznike (zlasti sodba z dne 8. julija 1999 v zadevi Komisija proti Franciji, C-354/98, Recueil, str. I-4927, točka 11). V obravnavanem primeru ta država članica meni, da ker Direktiva ne podeljuje pravic posameznikom, take določbe ni treba nujno prenesti v notranje pravo.

38 Kraljevina Belgija nazadnje trdi, prvič, da je postavitev omrežja povezovalnih plinovodov *ipso facto* čezmejna in zato vključuje sodelovanje z organi drugih zadevnih držav članic in, drugič, da člen 15/5 zakona o plinu izrecno določa, da je treba s prošnjami za izvzetje seznaniti Komisijo.

Presoja Sodišča

39 Člen 22(1) Direktive določa, da lahko države članice pomembne plinske infrastrukture izvzamejo zlasti iz pravil za dostop do omrežja. Navedeni člen v odstavkih 3(d) in (e) ter 4 določa, da je treba vsak sklep o izvzetju utemeljiti, objaviti in z njim seznaniti Komisijo in da je treba v primeru povezovalnih plinovodov tako odločitev sprejeti po posvetovanju z organi zadevnih držav članic.

40 Komisija Kraljevini Belgiji očita, da ni prenesla teh določb, saj zakon o plinu ne povzema vseh pogojev, ki jih Direktiva določa glede postopka sprejetja sklepov o izvzetju.

Kraljevina Belgija tej trditvi ne nasprotuje. Meni pa, da ji ob upoštevanju splošnih notranjih pravil o objavi kraljevih aktov in neposredne uporabe določb Direktive navedenih določb ni treba prenesti.

41 Glede tega je treba spomniti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso prenos direktive v vsaki državi članici ne zahteva nujno zakonodajnega postopka. Obstoj splošnih načel ustavnega ali upravnega prava lahko povzroči, da postane prenos s posebnimi zakonskimi ali podzakonskimi ukrepi odvečen, če ta načela učinkovito zagotavljajo, da nacionalna uprava direktivo v celoti uporablja, in če je v primeru, da se z zadevno določbo direktive nameravajo ustvariti pravice za posameznike, pravni položaj, ki izhaja iz teh načel, dovolj natančen in jasen ter so upravičenci lahko seznanjeni z vsemi svojimi pravicami in se po potrebi lahko sklicujejo nanje pred nacionalnimi sodišči (glej zlasti sodbi z dne 23. maja 1985 v zadevi Komisija proti Nemčiji, 29/84, Recueil, str. 1661, točka 23, in z dne 16. junija 2005 v zadevi Komisija proti Italiji, C-456/03, ZOdl., str. I-5335, točka 51).

42 V obravnavanem primeru je treba glede prenosa člena 22(3)(d) Direktive o objavi sklepov o izvzetju poudariti, da ni mogoče šteti, da splošna načela belgijskega prava v zvezi z objavo aktov, na katera se sklicuje Kraljevina Belgija, v skladu s katerimi se objavijo vsi akti, ki zadevajo veliko oseb, zagotavljajo pravilen in popoln prenos te določbe Direktive. Direktiva namreč določa, da je treba vse sklepe o izvzetjih, ki so bili priznani upravljavcu, objaviti. Vendar Kraljevina Belgija ni predložila nobenega dokaza, na podlagi katerega bi bilo mogoče natančno in z gotovostjo ugotoviti, da je treba vedno šteti, da so taki sklepi v splošnem interesu in da se zato vedno objavijo.

43 Ker navedena splošna načela ne zagotavljajo popolnega in pravilnega prenosa člena 22(3)(d) Direktive, je treba torej – kot je poudarila Komisija – ugotoviti, da Kraljevina Belgija ni pravilno prenesla te določbe.

44 Glede trditev Kraljevine Belgije, da ni treba prenesti določb Direktive o zahtevah po predhodnem posvetovanju z zadevnimi državami članicami v primeru povezovalnega plinovoda in po seznanitvi Komisije s sklepi o izvzetju, je treba opozoriti, da je v skladu z ustaljeno sodno prakso iz člena 249, tretji odstavek, ES razvidno, da je treba direktive Skupnosti izvajati s primernimi ukrepi, ki jih sprejmejo države članice. Z dejstvom, da se smejo v posebnih okoliščinah – če niso sprejeti ukrepi za izvajanje ali če so sprejeti ukrepi, ki niso skladni z direktivo – pravni subjekti pred sodišči sklicevati na direktivo proti državi članici, ki ne izpolnjuje obveznosti, država članica ne more upravičiti tega, da ni pravočasno sprejela primernih ukrepov za izpolnitev cilja vsake direktive (glej v tem smislu sodbe z dne 6. maja 1980 v zadevi Komisija proti Belgiji, 102/79, Recueil, str. 1473, točka 12; z dne 11. avgusta 1995 v zadevi Komisija proti Nemčiji, C-433/93, Recueil, str. I-2303, točka 24, in z dne 2. maja 1996 v zadevi Komisija proti Nemčiji, C-253/95, Recueil, str. I-2423, točka 13). Podobno in še toliko bolj se na podlagi okoliščine, da se nekatere določbe zadevne direktive neposredno uporabljajo v notranjem pravnem redu, države članice ne morejo razbremeniti obveznosti prenosa.

45 Nazadnje člena 15/5(4) zakona o plinu, ki določa seznanitev Komisije s prošnjami za izvzetje, ni mogoče obravnavati, kot da je z njim prenesen člen 22(4) Direktive, saj ta nalaga obveznost seznanitve te institucije s končnim sklepom in z vsemi ustreznimi informacijami, ki se nanj nanašajo.

46 Ugotoviti je torej treba, da Kraljevina Belgija s tem, da ni prenesla člena 22(3)(d) in (e) ter (4) Direktive, ni izpolnila obveznosti iz teh določb.

Stroški

47 V skladu s členom 69(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker je Komisija predlagala, naj se Kraljevini Belgiji naloži plačilo stroškov, in ker ta s predlogi ni uspela, se ji naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je Sodišče (šesti senat) razsodilo:

1. **Kraljevina Belgija s tem, da ni opravila dokončnega imenovanja upravljavcev prenosnih omrežij, skladišč in obratov za utekočinjeni zemeljski plin, določenega v členu 7 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2003/55/ES z dne 26. junija 2003 o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom in o razveljavitvi Direktive 98/30/ES, in s tem, da ni prenesla člena 22(3)(d) in (e) ter (4) te direktive, ni izpolnila obveznosti iz teh določb.**

2. **Kraljevini Belgiji se naloži plačilo stroškov.**

Podpisi